

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžf/68/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201087
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201087.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: F. T. - MAXI FRUIT, Karpatská 9, Marianka, IČO: 17737168, zast. Advokátskou kanceláriou BARRISTER LEGAL s.r.o., Zámocké schody 2/A, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/141598/2011/5062-r zo dňa 16. apríla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 137/2012 - 73 zo dňa 16. mája 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 137/2012 - 73 zo dňa 16. mája 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S 137/2012 - 73 zo dňa 16. mája 2013 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/141598/2011/5062-r zo dňa 16. apríla 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Daňového úradu Malacky) - Platobný výmer č. 606/230/54118/11 zo dňa 2. novembra 2012, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie júl 2008 vo výške 1960,16 €.

Krajský súd konštatoval v rozsudku, že preskúmal napadnuté rozhodnutia z tých dôvodov, ktoré ako dôvody nezákonnosti žalobca uplatnil v žalobe. Krajský súd poukázal na to, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sporné stavebné práce neboli vykonané pre žalobcu pracovníkmi spoločnosti ARCHA - plus s.r.o. na základe sporenej faktúry č. 0452008, so základom dane 310 800,00 Sk (t.j. 10 316,67 €) a DPH 59 052,00 Sk (t.j. 1960,16 €).

Krajský súd poukázal na to, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie v danej veci a to výsluchom p. W. konateľa ARCHA - plus s.r.o., p. T. - konateľa žalobcu, ako aj p. I. K. a predsedu predstavenstva Mandi invest, s.r.o. p. I. P..

Krajský súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako

nedôvodnú zamietol. Zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov konania postupom podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., t.j. že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, a preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na rozpornosť výpovedí p. W. a p. I. P.. Poukázal na to, že žalovaný porušil ust. § 48 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní, keď nevypočul p. A. P.. Poukázal na to, že v daňovom konaní bolo dostatočne preukázané, že práce vykonala spoločnosť ARCHA - plus s.r.o. Krajský súd sa nevysporiadal s námietkou žalobcu ohľadom doplnenia dokazovania poukazujúc na ust. § 48 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. to, že sa v odvolaní odvolací orgán - žalovaný nevysporiadal s nim navrhnutými dôkazmi, ktoré nevykonali. Žalobca má za to, že v konaní bolo dostatočne preukázané, že práce zo strany spoločnosti ARCHA - plus s.r.o. boli dodané, a teda žalobcovi vzniklo právo na odpočítanie dane. Zároveň poukázal na ust. § 48 ods. 2 a 3 zákona č. 511/1992 Zb. a § 29 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. a že žalovaný mal doplniť dokazovanie.

Žalobca je toho názoru, že prvostupňový súd nesprávne právne vec posúdil a nevysporiadal sa s námietkami žalobcu vo vzťahu k nezákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho postupu, resp. nezákonnosti dodatočného platobného výmeru DÚ Malacky. Daňový úrad totiž neinformoval o výsluchu svedkov v danej veci. Výsluch p. F. sa uskutočnil dňa 4. októbra 2011 a o tomto nebol žalobca žiadnym spôsobom upovedomený a s výsledkom oboznámený.

Žalobca taktiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžf/32/2011 ohľadom možného uplatnenia námietok v správnej žalobe.

Zároveň požadoval priznať náhradu trov konania vo výške 1046,80 €.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril na základe výzvy žalovaný, ktorý navrhol rozsudok potvrdiť, pričom poukázal na to, že sa pridrižiava svojho písomného stanoviska k žalobe. Poukázal na to, že počas celej doby, kedy prebiehala daňová kontrola netvrdil, že p. N. je splnomocnený zástupca tejto spoločnosti (ARCHA - plus s.r.o.), a preto konal s konateľom spoločnosti p. W., čo v prípade daňovej kontroly nebolo nikým napádané. Pán N. potvrdil, že p. T. pozná, a že požiadal p. W., aby zabezpečil pre p. T. ľudí na stavbu niekde v Stupave. Pán W. bol väčšiu časť roka hospitalizovaný v liečebni pre drogovú závislosť. Žalobca sám uviedol, že p. W. nepozná (č.l. 88 spisu), pričom tieto tvrdenia žalobcu boli vzaté pri rozhodovaní do úvahy. Ďalej poukázal na to, že predmetné práce sa zo strany spoločnosti ARCHA - plus s.r.o. neuskutočnili v súlade s ust. § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že rozporná výpoveď p. W. o sume 300 000 Sk mesačne za 12 mesiacov roka 2008, pričom táto suma nekorešponduje s faktúrami. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že dôkazy v danej veci hodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti podľa svojho uváženia. Pokiaľ išlo o konfrontáciu žalobcu p. W. a p. N. žalobca neuviedol, čo chce konfrontáciou preukázať, ako aj so skutočnosťou prečo konfrontáciu navrhoval až na konci roku 2011 a nie vtedy keď vedel o výpovediach p. W. a p. N.. Overenie, či bol alebo nebol p. Smutný zamestnancom žalobcu v roku 2008 bolo zisťované z hlásenia o vyúčtovaní dane zo závislej činnosti, ktoré túto skutočnosť nepotvrdilo a výpovede štatutárov MANDI INVEST, a.s. neboli takého rázu, že by mali na vec podstatný vplyv.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. októbra 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa

odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách) rozhodnúť o žalobe proti právoplatnému rozhodnutiu žalovaného.

Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil a považuje ich za svoje vlastné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 247 a nasl. O.s.p. a § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

Na zdôraznenie argumentácie prvostupňového súdu poukazuje na to, že sudy konajúce o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. nie sú súdmi skutkovými ale súdmi preskúmovacími, preto nevykonávajú dôkazy v konaní tak, ako je to pri civilných žalobách, v civilnom sporovom konaní. Na základe toho potom ani nie sú viazané návrhmi účastníka vykonávať v daných veciach dokazovanie. Dokazovanie totiž vykonáva správny orgán, ktorého rozhodnutie sa preskúmava, pričom, ak by bolo dokazovanie vykonané nedostatočne, teda tak, že by nebol náležite zistený skutkový stav veci, súd by napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom doplnenia zistenia skutkového stavu veci. Takáto situácia však v tomto prípade nenastala. Správne orgány oboch stupňov dostatočne zistili skutkový stav veci a správne rozhodli o tom, že žalobca v daňovom konaní neunesol dôkazné bremeno na dodanie prác od spoločnosti ARCHA - plus s.r.o.

Podľa § 29 ods. 1, 2, 3 zákona č. 511/1992 Zb., dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

Podľa § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb., daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a výúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH, právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH, platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 1020502/1/141598/2011/5062-r zo dňa 16. apríla 2012, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Daňového úradu Malacky) - Platobný výmer č. 606/230/54118/11 zo dňa 2. novembra 2012, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie júl 2008 vo výške 1960,16 €.

Vzhľadom na obsah odvolacích námietok sa najvyšší súd prvotne zaoberal namietaným nedostatkom dôvodov v rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ sa jednalo o v žalobe vytýkaný nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného.

V súvislosti s námietkou žalobcu ohľadne záveru daňových orgánov, že neboli predložené relevantné dôkazy o tom, že práce bola dodaná, tak ako bolo uvedené v predložených dokladoch od žalobcu, najvyšší súd poukazuje na § 29 ods. 8 zákona o správe daní, v zmysle ktorého dôkazné bremeno je na daňovom subjekte, tento však v priebehu daňovej kontroly nepredložil žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré by dokazovali skutočný priebeh fakturovaných prác spoločnosťou ARCHA - plus s.r.o., či už priamo (spoločnosť nemala žiadnych pracovníkov), alebo subdodávateľským spôsobom od p. N..

Taktiež neobstoí ani námietka ohľadom nevykonania dôkazov odvolacím orgánom v odvolacom konaní. Výpoveď p. F. z októbra 2010 na DÚ Rožňava poukazovali na stavebné denníky na jednotlivých stavbách, pričom z nich nebolo preukázané, že by práce vykonávala spoločnosť ARCHA - plus s.r.o.. Hoci išlo o vadu daňového konania, táto nemala zásadný vplyv na závery daňových orgánov, nakoľko nesvedčila žalobcovi. Zo strany správcu dane a žalovaného išlo o naplnenie legitímnosti zákonom o správe daní sledovaného cieľa, t.j. zabezpečenia fiškálnych záujmov štátu. Preto uvedený postup krajského súdu v danej veci nevybočil z rámcov legálnosti a zákonnosti a nemal charakter svojvoľnosti a arbitrárnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe vyššie uvedených dôvodov stotožnil s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave a nepovažujúc námietky žalobcu za dôvodné, napadnutý rozsudok postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, pričom v podrobnostiach naň odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému v takomto konaní náhrada trov neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.